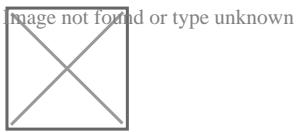

Πως ο Άγιος Δημήτριος έσωσε τον π. Φιλόθεο Ζερβάκο από την εκτέλεση (2o μέρος) (Στέλιος Κούκος)

/ [Πεμπτουσία](#)

[Για το πρώτο μέρος βλέπε εδώ](#)

Νέο ταξίδι προς το Άγιον Όρος, Μάιος 1910

Το εσπέρας αναχωρήσαμεν εκ Βόλου και κατά την πρωίαν εφθάσαμεν εις Θεσσαλονίκην, αλλά δεν εξήλθον του ατμοπλοίου, φοβούμενος μήπως πάθω όσα έπαθον κατά το πρώτον ταξείδιον. Περί την 4ην μ.μ. ώραν αναχωρήσαμεν εκ Θεσσαλονίκης, περί δε την εσπέραν εβλέπομεν καθαρώς μακρόθεν το Άγιον Όρος, προ πάντων δε την κορυφήν του Αθωνος. [...]

Τῇ θαυμαστῇ ἐπεμβάσει τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἀγ. Δημητρίου ὁ πασᾶς ἐλευθερώνει τὸν Κωνσταντīνον, ὁδηγούμενον ὑπὸ τῶν δημίων εἰς θάνατον.

Σύλληψις και φυλάκισις υπό των Τούρκων

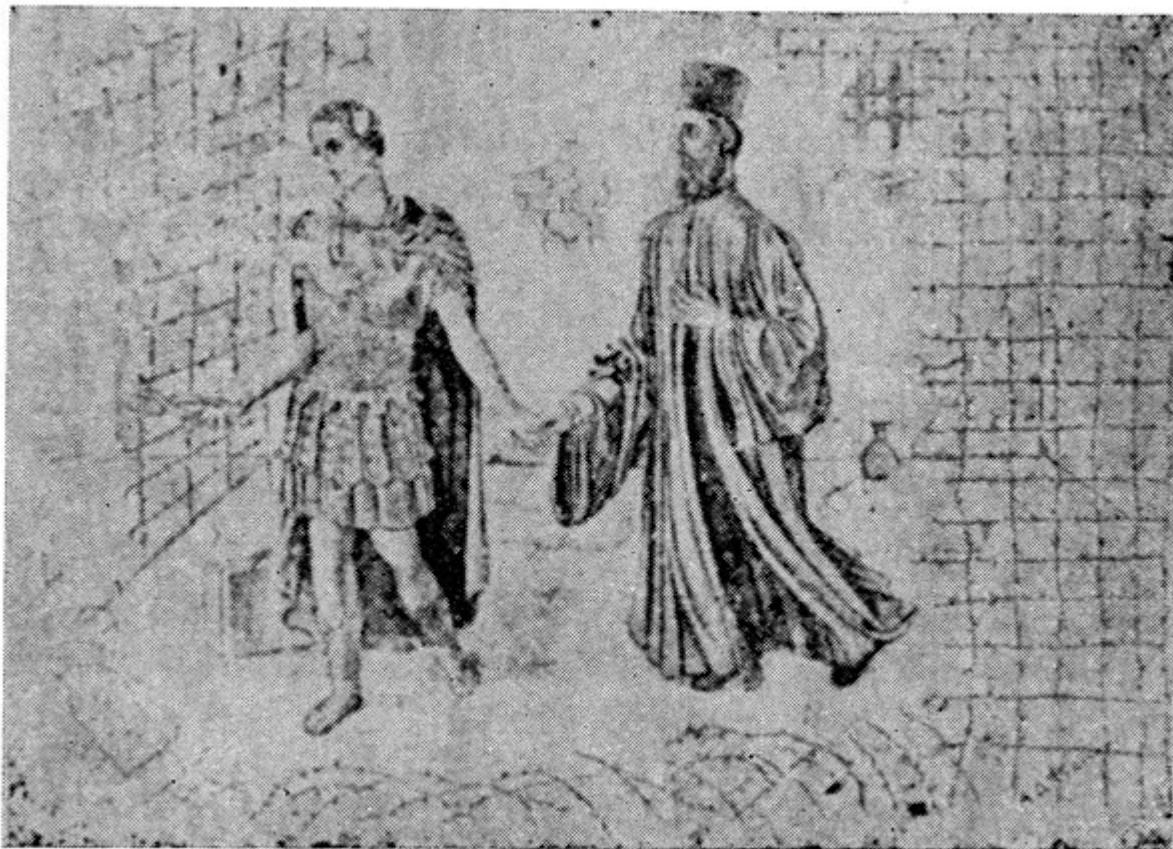
Όταν το πλοίον [κατά την επιστροφή από το Άγιον Όρος] έφθασεν εις τον λιμένα της Θεσσαλονίκης έκρινα καλόν να εξέλθω διά να προσκυνήσω τον τάφον του Αγίου Δημητρίου, του προστάτου μου και μετά Θεόν φύλακος και σωτήρος μου. Εξελθών, δεν ηξεύρω πώς, πάλιν οι Τούρκοι με εξέλαβον ως κατάσκοπον και με είχον υπό επιτήρησιν αρκετάς ημέρας. Όταν δε απεφάσισα να φύγω και επέρασα από το Τελωνείον με συνέλαβον και με επέρασαν από τρεις σειράς συρματοπλεγμάτων και με έκλεισαν εκεί. Εύρον δε εκεί κεκλεισμένον νεανίαν, τον οποίον ηρώτησα· διά ποίον λόγον μας έκλεισαν; μοι λέγει· Διά να μας φονεύσουν, και εγώ είπον· Τι κακόν εποιήσαμεν; Άφησε, μοι είπε, μη εξετάζεις το διατί... Δεν παρήλθον ολίγα λεπτά της ώρας και κατέπλευσεν εις τον λιμένα της Θεσσαλονίκης ατμόπλοιον ερχόμενον εκ Ρωμανίας με φορτίον πετρελαίου και αρκετούς επιβάτας.

Μόλις όμως έφθασεν, τις οίδε πώς και από ποίαν αιτίαν, δοχείον τι του πετρελαίου ήναψε, το οποίον ακαριαίως μετεδόθη εις όλον το φορτίον, και εις μίαν στιγμήν κρότοι ισχυροί ηκούντο και φλόγες ουρανομήκεις ανεπετάσσοντο. Η Θεσσαλονίκη εγένετο ανάστατος! Χιλιάδες ανθρώπων κατήλθον εις την παραλίαν, άλλοι διά να

ίδουν και άλλοι να σώσουν τους κινδυνεύοντας επιβάτας με τας λέμβους και τα πλοία. Έφυγον δε και όλοι οι φύλακες από το Τελωνείον. Την στιγμήν εκείνην ο νεανίας εκείνος εξαγαγών ψαλίδιον εκ της τσέπης του έκοψεν τα σύρματα, και λαβών με εκ της χειρός εξήγαγε έξω της φυλακής. Είτα πληρώσας Εβραίόν τινα λεμβούχον τω είπεν να μας υπάγη εις το ελληνικόν ατμόπλοιον, το οποίον ευρίσκετο έξω του λιμένος. Ενώ ητοιμαζόμεθα να εισέλθωμεν εις την λέμβον, ήλθεν ο στρατιώτης εκείνος που με ἐκλεισεν εις τα συρματοπλέγματα να με συλλάβη, αλλ' ο νεανίας εκείνος, όστις με εξήγαγε, τω έδωκεν ράπισμα και έφυγε.

Ανήλθομεν εις το ελληνικόν ατμόπλοιον και εγώ εφρόντισα να τοποθετήσω τα πράγματά μου, αφού δε τα ετοποθέτησα, εστράφην διά να εύρω τον νεανίαν εκείνον, τον σωτήρα μου, να τον ευχαριστήσω και ερωτήσω ποίος και από πού ήτο. Αλλά δεν τον εύρον. Ερωτήσας σχεδόν πάντας τους επιβάτας και τους του ατμοπλοίου αντελήφθην ότι ουδείς είδεν αυτόν, ούτε να εισέλθη εις το πλοίον ούτε να εξέλθη. Τις ήτο και τι εγένετο ο Θεός οίδεν. Εγώ τούτο μόνον οίδα, ότι μετά πάροδον αρκετών ετών, ότε ηλευθερώθη η Θεσσαλονίκη και επήγα και ελειτούργησα και εκήρυξα τον λόγον του Θεού εις τον Ναόν του Αγίου Δημητρίου και είδον την εικόνα του Αγίου, ανεμνήσθην ότι ο νεανίας εκείνος που με ηλευθέρωσε της φυλακής και με ωδήγησεν εις το ατμόπλοιον είχεν μεγάλην ομοιότητα με την εικόνα του Αγίου Δημητρίου.

Εκ Θεσσαλονίκης εκπλεύσαντες το εσπέρας την πρωίαν εφθάσαμεν εις Βόλον...

*'Ο π. Φιλόθεος ενδρισκόμενος εἰς τὴν φυλακὴν ἐλευθεροῦται
ὑπὸ τοῦ Ἅγιου Δημητρίου.*

Ικετευτική δέησις προς Μεγαλομάρτυρα Δημήτριον δι' απελευθέρωσιν Θεσσαλονίκης

Αναχωρήσας εξ Αγίου Όρους και, ότε το πλοίον ἐφθανε εις τον λιμένα της Θεσσαλονίκης, πλησιάσας είδον την πόλιν εκ του ατμοπλοίου και δακρύσας ἐλεγον:

«Θεσσαλονίκη, Θεσσαλονίκη, ω Θεσσαλονίκη! Το πάλαι μεν ἐνδοξος και τετιμημένη, νυν δε ἀδοξος και καταφρονημένη. Πού η αρχαία δόξα σου; Πού οι μεγαλοπρεπείς και ωραίοι ναοί σου; Φευ! μετετράπησαν εις τζαμία. Πού είναι οι Άγιοί σου; Ο Μεγαλομάρτυρς Δημήτριος, ο φρουρός σου και φύλαξ, ο πρόμαχος και υπερασπιστής σου; Πού οι Άγιοι Αρχιερείς σου, Γρηγόριος ο Παλαμάς, Ιωσήφ και Θεωνάς; Πού ο Όσιος Δαβίδ και η Οσία Θεοδώρα, και τόσοι άλλοι Άγιοί σου παλαιοί και νέοι; Αι αμαρτίαι σου ἡσαν πολλαί και διά τούτο σε εγκατέλιπεν ο Θεός. Σε εγκατέλιπον δε και οι Άγιοί σου και προ πάντων ο φρουρός και φύλαξ σου και βοηθός, ο Άγιος Δημήτριος, όστις τόσας και τόσας φοράς σε εβοήθησε και σε ελύτρωσεν από τους εχθρούς σου και από άλλους κινδύνους. Αλλ', ω Μεγαλομάρτυρς Δημήτριε, Στρατηλάτα του επουρανίου Βασιλέως, σε ικετεύω και παρακαλώ θερμώς, μεσίτευσον προς Κύριον υπέρ της πατρίδος σου και

ελευθέρωσον αυτήν εκ της δουλείας των αθέων Αγαρηνών. Έχεις την παρρησίαν και ό,τι ζητήσεις από τον Κύριον το λαμβάνεις. Αρκετά έτη εγκατέλιπες την πατρίδα σου διά τας αμαρτίας της. Ελθέ και πάλιν εις αυτήν διά να λάμψη και πάλιν εις αυτήν η Ορθόδοξος πίστις και δοξασθή το όνομα του Υψίστου Θεού».

Μετά δύο έτη έγινεν ο Βαλκανικός πόλεμος και η Θεσσαλονίκη ηλευθερώθη τη μεσιτεία και βοηθεία του Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου κατ' αυτήν την ημέραν της επετείου εορτής του, ήτοι την 26ην Οκτωβρίου 1912.